

NEJSOU PENÍZE

Peníze zprostředkovávají praktickou směnu ve světě ekonomické dělby práce. Místo tohoto střízlivého přístupu, se z nich stala modla hraničící s posedlostí. V pořádku je, pokud peníze slouží. V okamžiku kdy vládnou, je to obdobné jako s ohněm v souvislosti s pořekadlem o dobrém pánu a špatném sluhovi.

Politikové trvale žehrají na nedostatek peněz. Bohužel nerozumí té bytostné stránce člověka, která není materiální a jejíž obohacení a růst nezávisí na hmotě. Veškeré své působení tak opírají o spotřebu prostředků z veřejných zdrojů. Ty jsou uplatňovány více méně nahodile za účelem udržet v chodu příslušný rezort. Přičemž hospodařit s vyrovnanými, nebo dokonce přebytkovými rozpočty je nad jejich schopnosti. A to především díky tomu, že nedokáží právě dělit rovinu člověka na hmotnou a nehmotnou. Domnívají se tak, že veškeré potřeby člověka se opírají o materii. Za peníze však nelze pořídit prožitky spontánní vnitřní radosti, láskyplnosti, blaženosti ani stavy vyššího vědomí. Neřkuli dosáhnout absolutní poznání reality světa.

Ano jsou oblasti, kde se bez finančních zdrojů neobejdeme. Dálnici bez investic zatím nepostavíme. To je jasné. Nicméně zde je třeba si porozumět. Meditativní lidstvo nebude mít takové přemrštěné náklady a spotřebu, jak se to dnes téměř vymklo zpod kontroly. Takže úkolem politiků, rozumějme tzv. elit společnosti, které ve skutečnosti žádné elity nejsou, je vytvořit meditativní lidstvo. Člověka, který bude více znát sám sebe. To jak celkově funguje jeho organismus a jak se v něm prolínají jednotlivé články od fyzického, přes éterické a astrální tělo po já. Toto poznání posune vynakládání veřejných zdrojů k mnohem větší účelovosti. Mnoho klíčových věcí se dá zvládnout s minimálními náklady a ušetřené prostředky lze uplatnit jinde. Třeba právě na stavbu těch dálnic.

Uvedu příklady. Na to abychom cvičili oddíly jógy, nepotřebujeme nějak závratnou sumu. Ostatně dá se cvičit i jen tak ve volné přírodě a pochopitelně i v průběhu běžného dne. **Zavedení jógy pro děti do přípravků a ročníků základní i střední školy je to nejpotřebnější, co výchovně vzdělávací systém potřebuje.** Toto je první krok, od kterého by se mělo vše odvíjet.

I jen čistě z ekonomického hlediska by náklady na školství, zdravotnictví, sociální služby státu a podobně dramaticky klesly, pokud by se od malička lidé věnovali meditaci a józe. Už jenom tím, že uděláme první správnou věc v řadě, která sice zcela závisí na naší svobodné vůli, avšak prakticky nás nic nestojí. Smysl výchovy by dosáhl svého naplnění nejen v oblasti kulturní vyspělosti a v posílení estetického vnímání. Rovněž vzdělání by bylo postavené jen na praktických potřebách společnosti. Jednak ve smyslu hlubšího porozumění sebe sama a na druhou stranu v úspěšnější dělbě práce. Přičemž rozměr znalostí by měl úplně jinou vyšší kvalitu. Je obrovský rozdíl mezi vědomostí, kterou lovíme v paměti, protože jsme o tom někde slyšeli, či o tom četli a tou, kterou prostě prožíváme. Zásadní je hledisko životnosti, toho co se učíme. Vždy platí a v józe dvojnásob: „Gram praxe je více než tuna teorie“. Co se týká zdravotnictví, jeho dnešní stav je více než absurdní. Nemocných je tolik, kolik je balení léků. Proč členové přírodních společenstev běžně fungují skoro až do okamžiku smrti a potom v klidu odejdou? Jóga je systém technik a poznatků zahrnující přirozený životní styl. Navíc je potřeba učit se více zapojovat samo léčící schopnosti organismu postavené na poznání životní energie – prány. V sociální oblasti by došlo k nárůstu opravdové empatie a citlivosti, aby lidé spíše objevovali vlastní svobodu, než závislost. Rovněž celá státní správa (organizace společenství) by byla mnohem jednodušší. Bez oblodných nákladů na byrokracii. Atd. Shrnuto – úspory v sociálně humanitní a státní sféře by byly obrovské. Na čemž by významně profitovala technická sféra.

Tím je jasně nastíněn vztah mezi vyspělostí lidstva a hospodářskou prosperitou. Kdy dnes všichni, co mají, co do činění s politikou se ekonomikou zaštiťují jako nějakým všespásným božstvem. Přičemž jim téměř naprosto uniká podstata oblasti kultury. **Pro úspěšný společenský vývoj je nezbytné nastolení souladu mezi ekonomickou, politickou a kulturní sférou** a to obohacením vědomí členů společnosti. Což ruku v ruce s tím přinese vyspělejší politický systém a logicky i prosperitu. Zaklínadlo „Nejsou peníze“ tak zůstane pouze těm neschopným ve veřejných funkcích.